

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968153072/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

Barlow, »end de, vi ere vante til; her kunne vi ikke komme sovende frem, medens Kudsken og Hestene vaage for os, her maae vi selv være vaagne og bruge vore egne Øine og vore egne Kræfter.«

»Men troer Du ogsaa, at vi ganske kan stole paa vor Veiviser?« spurgte Fulton.

»Det tænker jeg nok,« svarede Barlow, »men skulde ogsaa hans Kyndighed svigte ham, saa kjender jeg andre Vevisere, der aldrig svigte og aldrig lede fejl.«

Det viste sig kun altfor snart, at Fultons Betænkelighed ikke var uden Grund. Deres Fører havde nu igjen ledet dem ind paa en Sti, hvor de, som han meente, kunde skyde en Gjenvei, og hvor de snart tabte alle de Træer af Sync, hvori Veimærkerne vare indskaarne. Paa denne Sti laae der igjen mangfoldige Træstammer, der rimeligviis vare omfaldne i de sidste Storme, derved blev det meget besværligt at følge den; ja tilsidst var det, ligesom den forsvandt under deres Fødder, og den var ikke moer at see. De mærkede nu snart paa Førerens Ængstelighed, at han ikke mere var sikker i sin Sag, dette tilstod han ogsaa, da de trængte ind paa ham; »thi,« sagde han, »der ligge saamange Træer paa alle Sider, saa Skoven ikke er til at kjende igjen, og jeg er næsten tilmode, som om jeg var forhexet.«

De vendte nu strax om, og da de ikke kunde finde den Sti igjen, som de havde forladt, saa gik de op paa en lille Høi, hvorfra de, som Veviseren haabede, maatte kunne see nogle af de Mærker i Træerne, hvorefter de tidligere havde rettet sig. Men heller ikke dette lykkedes dem; thi der var flere Høie, der neppe kunde adskilles indbyrdes, og